

Ernst Wolff numește calul și călărețul: Structura dominației digitale financiare globale (Interviu cu Ernst Wolff)

Zusammenfassung / summary:

Ernst Wolff explică într-un mod ușor de înțeles fundalul și mecanismele complexului financiar digital, modul în care sunt distribuite rolurile și cine cui pasează mingea pentru a extinde în continuare o dominație global-centralistă fără precedent.

Sendetext / broadcast text:

Intervievator:

Dle Wolff, într-unul dintre ultimele dumneavoastră interviuri acordate la Kla.TV ați făcut o evaluare a contextului războiului din Ucraina și a crizei Covid-19. În opinia dumneavoastră, aceste crize au fost puse la cale în mod deliberat pentru a genera profituri gigantice pentru câțiva oameni super-bogați, dar pe seama comunității globale.

Dar nu doar atât, crizele, conform explicației dumneavoastră, au servit la demolarea ordinii noastre stabilite, cu scopul de a instaura un regim centralist fără precedent.

Acest lucru a devenit deja vizibil astăzi - de exemplu, prin raportarea sincronizată sau prin măsurile sincronizate împotriva pandemiilor ale tuturor guvernelor din lume, așa cum cred că ați menționat în ultimul interviu.

În opinia dumneavoastră, ce rol joacă marii investitori, precum Black Rock și Vanguard, în acest proces de restructurare?

Ernst Wolff:

Da, joacă un rol foarte decisiv. Pentru a înțelege acest lucru, trebuie să aruncați o scurtă privire asupra istoriei sistemului nostru financiar. Sistemul nostru financiar are o vechime de aproximativ trei sferturi de secol și a fost creat de SUA în 1944, deoarece SUA a fost prima superputere care a ieșit din cel de-al Doilea Război Mondial. Erau cea mai puternică țară din punct de vedere economic și militar; aveau o singură problemă: propria lor economie producea mai multe bunuri decât putea asimila piața internă.

Așa că SUA avea nevoie de noi piețe. Și pentru a cuceri aceste noi piețe, a făcut ceva ce nu mai fusese făcut niciodată în istorie. A făcut din moneda lor moneda de rezervă a lumii. Din 1944, dolarul a fost o monedă privilegiată, și anume moneda de rezervă a întregii lumi.

Iar acest lucru a funcționat relativ bine în favoarea SUA în primii ani. Am experimentat boom-ul postbelic care a durat până aproximativ la mijlocul anilor 1970. SUA a inundat întreaga lume cu dolari și a devenit din ce în ce mai puternică - dar acest boom postbelic a luat apoi încet-încet sfârșit.

În acest boom postbelic, marii profitori au fost marile bănci. Pe de o parte, marile bănci de pe Wall Street, dar și câteva bănci din afara SUA. De exemplu, în City of London, în Hong Kong sau în Frankfurt.

Aceste bănci au făcut apoi presiuni asupra politicienilor pentru a le deschide noi oportunități de a câștiga bani. Pentru că, în timpul boom-ului postbelic, băncile au câștigat o sumă incredibilă de bani, în principal prin împrumuturi. Dar aceste împrumuturi au luat încet-încet sfârșit sau, cel puțin, nu au mai funcționat la fel de bine ca înainte. Băncile i-au îndemnat atunci pe politicieni să le deschidă noi oportunități de a face bani, iar politicienii au făcut exact acest lucru. Politicienii au început să dereglementeze. Și prin această dereglementare, sistemul financiar a devenit din ce în ce mai mare și mai puternic, astfel că în anii '90 a explodat la propriu. Iar astăzi, sistemul financiar este infinit mai mare decât economia reală. Iar în timpul acestei faze de dereglementare au existat mai mult sau mai puțin trei faze. În prima etapă, băncile de investiții au devenit din ce în ce mai puternice. Apoi, fondurile speculative au devenit din ce în ce mai puternice. Așadar, fondurile speculative sunt instituții financiare cărora li se permite să funcționeze ca băncile, dar nu se supun reglementărilor acestora. De aceea, toate băncile au fondat ele însele fonduri de acoperire și, prin intermediul acestor fonduri de acoperire, au făcut exact afacerile pe care le erau interzise ca bănci.

Dar apoi a existat un al treilea impuls, de la începutul mileniului, când marile

companii de gestionare a activelor au devenit din ce în ce mai puternice. Iar aceste companii de gestionare a activelor, conduse de BlackRock, Vanguard, Fidelity și State Street, sunt acum cei mai puternici jucători din sistemul financiar. Astfel, cele mai mari zece companii de gestionare a activelor gestionează în acest moment peste 42 de trilioane de dolari. Aceasta este mai mult decât produsul intern brut, adică suma tuturor bunurilor produse și serviciilor prestate, atât în SUA, cât și în China. Deci, puteți vedea că aceste organizații au devenit extrem de puternice. Iar în cadrul acestor organizații există, de asemenea, o mare concentrare. Astfel, BlackRock și Vanguard sunt ambele în vârf, iar din următoarele opt, sunt cei mai mari acționari în șase dintre ele. Asta înseamnă că BlackRock, în calitate de cea mai mare companie de gestionare a activelor din lume, are astăzi mult mai multă putere decât orice guvern din lume. BlackRock, împreună cu Vanguard, este capabilă să împingă orice piață din lume în orice direcție. Și, fapt interesant, din 2007, BlackRock a fost, de asemenea, principalul consilier atât al Rezervei Federale a SUA, cât și al Băncii Centrale Europene, BCE. Astfel, au fost nevoiți să apeleze la BlackRock în timpul crizei financiare mondiale din 2007/2008, deoarece BlackRock are un sistem de analiză a datelor financiare numit Aladdin. Acesta este cel mai mare sistem de analiză a datelor financiare care a existat vreodată. Astfel, BlackRock are mai multe informații despre toate fluxurile financiare din lume decât orice altă organizație din lume și de aceea marile bănci centrale trebuie să se bazeze pe BlackRock. Iar BlackRock poate decide, de asemenea, unde se duc banii nou tipăriți sau banii nou creați. Deci, iată cât de puternic este acest complex.

Intervievator:

Este de neimaginat ca astfel de sisteme, care sunt cvasi - cum vă puteți imagina așa ceva? Este vorba de un sistem de analiză care cumva -

Ernst Wolff:

Acestea sunt câteva sute de calculatoare interconectate, adică calculatoare de înaltă performanță care au urmărit fiecare tranzacție de date începând cu 1988, care rulează în același timp și astfel de jocuri de simulare. Acestea calculează, de exemplu, ce se va întâmpla dacă se produce acest scenariu și ce se va întâmpla dacă se produce acel scenariu. Iar marii investitori din lume, investitorii foarte, foarte mari de pe Wall Street, de exemplu, sunt cu toții abonați la Aladdin. Își obțin toate informațiile de la ei. Astfel că nu există aproape nicio companie majoră cu o cifră de afaceri de miliarde de euro care să nu fie conectată la Aladdin. Și plătesc foarte mulți bani pentru asta. Interesant este că, din 2017, BlackRock nu mai dezvăluie ce sume sunt cheltuite pentru Aladdin. Pentru că, în 2017, produsul intern brut al SUA a fost deja depășit. Deci, puteți vedea că în fundal s-a format o putere care este mult mai puternică decât orice guvern individual.

Și ceea ce trebuie să știți este că există un al doilea complex care a devenit atât de mare în ultimii cincizeci de ani, și anume marile grupuri IT. Lucrul interesant este că toate aceste companii IT au mai puțin de cincizeci de ani. Microsoft și Apple au fost fondate în anii șaptezeci. Apoi, cred că Facebook a fost fondată abia în acest mileniu, iar Google în anii nouăzeci. Așadar, cei cinci mari sunt Apple, Amazon, Microsoft, Google (Alphabet este compania mamă a Google) și Meta (fostul Facebook). Numai aceste cinci companii au o valoare bursieră de aproximativ zece trilioane de dolari în prezent. Și au inaugurat, de asemenea, o nouă etapă a umanității, deoarece până acum aproximativ 20-25 de ani, dictonul era "banii conduc lumea". Astăzi trebuie să spunem "banii și datele conduc lumea". Așadar, datele au devenit la fel de importante ca și banii. Și, bineînțeles, marii administratori de active au observat toate acestea, motiv pentru care BlackRock și Vanguard sunt în continuare cei mai mari acționari la Amazon, Alphabet, Apple, Meta și Facebook. Astfel, s-a format un cartel corporatist atât de puternic - nu a existat niciodată o astfel de putere în întreaga istorie a economiei.

Intervievator:

Asta înseamnă că am închis cercul din nou, că deciziile bazate pe software devin

în cele din urmă relevante pentru economie.

Ernst Wolff:

Corect.

Intervievator:

În interviul dumneavoastră menționați, de asemenea, că WEF este un centru de control al complexului financiar digital. Ce alte centre de control există și care este mai exact funcția lor?

Ernst Wolff:

Da, ceea ce este interesant este că acest complex nu numai că funcționează de unul singur, dar a subjugat o întreagă armată, o întreagă armadă de organizații, sau chiar le-a fondat în parte.

Așadar, prima, cele mai importante organizații pe care complexul digital-financiar le-a supus sunt marile bănci centrale. În prezent, nicio bancă centrală din lume nu poate acționa independent de acest complex digital-financiar.

Am menționat deja că cel mai mare consilier al Rezervei Federale și al BCE este BlackRock. Așadar, BlackRock are un cuvânt direct de spus la masă.

Dar dacă Rezerva Federală și BCE vin cu decizii care nu sunt pe placul complexului financiar-digital, acesta le va doborî pur și simplu.

Am văzut acest lucru în 2018. În 2018, băncile centrale au încercat să împingă întregul sistem financiar global înapoi în vechea direcție, adică să crească foarte încet ratele dobânzilor. Complexului financiar-digital nu i-a plăcut acest lucru – am asistat la sfârșitul anului 2018 la cel mai mare colaps bursier din ultimii 80 de ani. Și, ca răspuns la acest lucru, marile bănci centrale au schimbat imediat cursul.

Așadar, deciziile reale care sunt luate în băncile centrale sunt, de fapt, întotdeauna analizate de complexul digital-financiar și se asigură că deciziile fie funcționează, fie nu funcționează.

În orice caz, complexul digital-financiar este acum mult mai puternic decât orice bancă centrală, chiar și decât cele mai mari bănci centrale din lume. Dar acest complex a subjugat și alte domenii ale economiei. Mass-media, de exemplu. Mass-media din întreaga lume sunt acum practic sincronizate. Trebuie doar să vă uitați cine deține mass-media. Cine sunt principalii acționari din mass-media. Și dacă ne uităm la cele mai mari grupuri media din SUA, cele mai importante grupuri media,

toate sunt deținute de principalii acționari, BlackRock și Vanguard. Adesea, Fidelity și State Street sunt, de asemenea, acolo.

Iar acest lucru este valabil și pentru alte țări. Deci, chiar dacă există și alți investitori, trebuie să vă uitați de unde își iau investitorii banii și, de obicei, găsiți exact aceleași nume în al doilea sau al treilea rând – BlackRock, Vanguard și alții.

În plus, acum au subjugat marile universități. Ceea ce este foarte interesant în legătură cu criza Corona este faptul că toate datele din criza Corona au fost furnizate de o singură universitate, și anume Universitatea Johns Hopkins din Washington.

Este interesant faptul că școala de medicină a acestei universități nu se numește Johns Hopkins School of Medicine, ci Bloomberg School of Medicine. Iar în spatele ei se află Michael Bloomberg, fostul primar al New York-ului, un miliardar din domeniul IT, care a făcut donații de 3 miliarde de dolari către Johns Hopkins în ultimii 25 de ani.

Așadar, acolo se află complexul digital-financiar, acolo se află una dintre cele mai importante figuri ale sale. Michael Bloomberg este unul dintre cei mai bogați 20 de oameni din lume, o figură digitală de top. Practic, el s-a supus acestei universități și, desigur, se poate concluziona de aici că aceste date nu sunt în întregime pure și curate, dar că toate aceste date sunt în beneficiul complexului digital-financiar. În plus, complexul s-a supus marilor organizații financiare internaționale. Acestea sunt, pe de o parte, Fondul Monetar Internațional și, pe de altă parte, Banca Mondială. Apoi, bineînțeles, s-a supus organizației pe care tocmai ați menționat-o, Forumul Economic Mondial, WEF, situat în Elveția, pe malul lacului Geneva. Ceea ce este interesant este că acest Forum Economic Mondial joacă acum un rol foarte special, un rol foarte

proeminent, deoarece, de-a lungul anilor și deceniilor, a format elita politică și de cooperare a lumii. WEF a fost fondat în 1971 de către profesorul german Klaus Schwab sub numele de Forumul European de Management. În anii 1980 a fost redenumit Forumul Economic Mondial. Iar începând cu anii 1990 a început să formeze elita politică și cooperatistă a lumii.

Totul a început în 1992, când a fost alcătuită așa-numita Promoția 93, și este interesant de văzut cine a făcut parte din această promoție. Așadar, există nume ilustre precum Bill Gates, Angela Merkel, Nicola Sarkozy, Gordon Brown, Juan Manuel Barroso, Tony Blair, cu alte cuvinte, toate celebritățile politice pe care le-ați văzut în ultimii douăzeci de ani au fost formate acolo. Iar acest program a fost continuat și, mai târziu, și-a schimbat numele. La început, s-a numit Programul "Lideri globali pentru mâine". De la începutul anilor 2000, se numește Young Global Leaders (Tineri lideri globali), iar toți noii lideri politici și toți liderii cooperanți fac parte din el. Este interesant faptul că au adoptat o poziție deosebit de dură în timpul crizei Corona. În Germania a fost ministrul sănătății, Jens Spahn, în Austria a fost fostul cancelar Kurz, în Franța a fost domnul Macron, în Canada a fost Justin Trudeau, iar în Noua Zeelandă a fost Jacinda Ardern.

Cu toții au dus lucrurile la extrem și toți sunt tineri lideri globali ai WEF. Între timp, WEF a făcut un pas înainte; a lansat acum un nou program care se desfășoară de aproximativ 10 ani. Aceștia sunt Young Global Shapers. În prezent, există 10.000 de astfel de tineri antreprenori debutanți la nivel mondial, care nu pot avea decât între 20 și 30 de ani. Ei bine, acesta a fost și cazul liderilor globali în trecut. Aceștia alegeau întotdeauna persoane relativ tinere, deoarece lucrau mereu pentru viitor. Dar, desigur, acest lucru a făcut din Forumul Economic Mondial unul dintre cele mai importante centre de control dintre toate. De asemenea, este important de știut că WEF este finanțat în mare parte de partenerii săi strategici, iar acești parteneri strategici includ 1 000 de companii din întreaga lume, care generează toate o cifră de afaceri de peste 5 miliarde de dolari pe an. Astfel, acestea plătesc între 70.000 și 700.000 pe lună pentru a fi listate ca parteneri strategici ai WEF și, în acest fel, au acces la tot felul de informații.

Astfel, s-a format o elită în lume, care, de asemenea, s-a reunit în fiecare an. Știm că se întâlnesc la Davos de aproape 50 de ani. Interesant este faptul că acum se întâlnesc din nou la Davos, începând de mâine. Așadar, de data aceasta în timpul verii; altfel, întâlnirile au avut loc întotdeauna în ianuarie. De data aceasta este diferit, dar vor fi din nou aproximativ 2.700 / 2.800 de persoane. Aceștia sunt cei mai bogați oameni din lume, și aceștia sunt cei mai puternici oameni din lume, și aceștia sunt toți liderii corporativi din lume care au ceva decisiv de spus. Ei vor decide între ei cum va continua lumea.

Intervievator:

Da, dacă privim acest complex financiar digital ca pe capul unei caracatițe gigantice care cuprinde și determină întreaga lume cu tentaculele sale, cum este structurat acest cap de caracatiță, conform constatărilor dumneavoastră? Ce rol joacă organizațiile non-profit, cum ar fi fundațiile Soros, Gates sau Clinton? Cum funcționează interacțiunea dintre marii investitori, cum ar fi BlackRock și Vanguard, cu familiile super-bogate, cum ar fi Rothschild și Rockefeller? Cine se află în vârf? Cine ia deciziile și cine este mai degrabă un executiv? Pe scurt, cum funcționează dezvoltarea și punerea în aplicare a acestor strategii?

Ernst Wolf: Acesta este un lucru foarte interesant, deoarece mulți oameni presupun că undeva, într-o cameră din spate, trebuie să existe un mic grup de oameni care iau deciziile. Unii presupun că este vorba de familii individuale. Există întotdeauna aceste zvonuri conform cărora familia Rothschild se află în spatele a orice. Trebuie să spun că totul este un pic mai complicat. Avem de-a face cu un amestec de bani vechi și bani noi. Banii vechi sunt cei care s-au acumulat de-a lungul secolelor. Ceea ce familiile ultra-bogate au acumulat de-a lungul a câteva sute de ani. Aceste familii s-au asigurat, desigur, că acești bani sunt, de asemenea, ascunși de ochii publicului. Interesant este faptul că majoritatea acestor bani vechi sunt acum deținuți de Vanguard, a doua cea mai mare companie de gestionare a activelor din lume. Dacă aruncați o privire la BlackRock - structura acționariatului BlackRock este relativ deschisă - puteți vedea rapid cine și-a dat banii la BlackRock și de unde provin toți acești bani.

Sunt aproape toți bani noi. O mulțime de bani din sectorul digital, o mulțime de bani din sectorul financiar.

Dacă încercați același lucru cu Vanguard, care nu este cu mult mai mică decât BlackRock, veți avea mari probleme. Apoi, nu veți găsi aproape niciun nume. Și este cunoscut pe scară largă printre inițiați că acolo se ascund o mulțime de bani vechi. De la familii nobile, de la familii regale, etc. Știm, de exemplu, că familia regală engleză este una dintre cele mai bogate familii din lume. Dar că averea lor este aproape de negăsit, cu excepția faptului că știm că dețin proprietăți uriașe. După cum am spus, acești bani vechi încearcă să se ascundă de secole și, evident, au făcut-o într-un mod foarte inteligent. Dar cine sunt persoanele care leagă oamenii individuali între ei. Foarte important, desigur, este rolul Forumului Economic Mondial. Dar, bineînțeles, au reușit, de asemenea, în cadrul posibilităților lor de-a lungul timpului, să fondeze din nou și din nou noi organizații, care apoi servesc, de asemenea, intereselor lor. Aceste mari fundații ale lumii, de exemplu, sunt, de asemenea, foarte importante.

Cea mai mare fundație din lume este Fundația Bill și Melinda Gates. Ar trebui, de asemenea, să vă uitați mai atent la ea. Este într-adevăr foarte interesantă. Bill Gates este fondatorul și fostul director al Microsoft. Microsoft a fost fondată la mijlocul anilor șaptezeci și a avut o ascensiune uluitoare. Până la mijlocul anilor '90 - în aproximativ 15 ani - au reușit să devină una dintre cele mai puternice corporații din lume. Abia la începutul anilor '90 au întâmpinat probleme uriașe, deoarece a devenit brusc evident că Bill Gates nu era tipul nebun după date care construise primele computere în garajul tatălui său. Mai degrabă, el este pur și simplu un om de afaceri foarte inteligent care a jefuit o mulțime de alți oameni și și-a însușit parțial licențele lor, iar apoi i-a plătit insuficient. În acel moment, la începutul anilor '90 a început o întreagă avalanșă de procese împotriva lui Bill Gates. Bănuiesc că avocații săi i-au spus la vremea respectivă: "Trebuie neapărat să lucrezi la imaginea ta publică". Și de aceea Bill Gates a preluat fundația tatălui său în 1994. Aceasta a fost Fundația Williams Age Gates. Din nefericire, nu prea a funcționat. Imaginea sa publică nu s-a îmbunătățit, dar apoi, patru ani mai târziu, a făcut o mișcare foarte inteligentă. Atunci a redenumit această fundație în Fundația Bill și Melinda Gates, Melinda fiind soția sa. De atunci încolo, și-a trimis soția în față la toate interviurile. Ea mergea apoi în fața camerei de filmat și îl prezenta întotdeauna ca pe un soț iubitor, un tată bun și un filantrop care ar vrea să dea ceva înapoi lumii din ceea ce a câștigat el însuși. Asta chiar a funcționat. În 2000, s-a ajuns la o înțelegere extrajudiciară, toate acuzațiile împotriva lui au fost retrase și atunci a luat cu adevărat avânt. Cu toate acestea, nu s-a implicat în Microsoft, ci a adus în discuție Fundația Bill și Melinda Gates. Și a făcut-o în stilul unui fond de investiții. A aplicat apoi toate metodele de afaceri foarte dubioase acestei fundații. La început a cooperat foarte inteligent, a spus: "Vreau să fac ceva în folosul umanității" și și-a stabilit ca obiectiv vaccinarea copiilor din lumea a treia. Dar ceea ce nu a aflat nimeni la vremea respectivă a fost că, în același timp, devenise unul dintre cei mai mari acționari ai companiilor de vaccinare și că făcuse o mulțime de bani în acest fel. Această fundație Bill & Melinda Gates a devenit din ce în ce mai puternică de-a lungul anilor. În prezent, ei au o avere de aproximativ 50 de miliarde de dolari americani. Și au devenit din ce în ce mai puternici și au înființat alte organizații. Acum devine cu adevărat interesant: în 2000, de exemplu, au fondat GAVI, Alianța Globală pentru Vaccinare și Imunizare. Sunt sigur că nu au făcut asta fără motive ascunse. Acum au o organizație oficială pe care au creat-o - împreună cu WEF - această organizație a fost fondată la Davos. Cu toate acestea, această organizație a fost întotdeauna prezentată publicului ca o organizație de sine stătătoare, deși, în fundal, cel mai mare donator a fost întotdeauna Fundația Bill și Melinda Gates. Devine și mai interesant faptul că, în 2017, această GAVI, împreună cu Microsoft și alte câteva companii, a fondat ID2020, care este Alianța pentru Identitate Digitală. Și acesta este visul tuturor corporațiilor digitale, de a oferi fiecărei persoane din lume propria identitate digitală. Iar în spatele acestei idei se află și GAVI și Microsoft, deci Bill Gates și Fundația Bill & Melinda Gates. Ceea ce este interesant este că, dacă te uiți la GAVI, care este o organizație medicală, te-ai gândi că șeful GAVI este probabil un doctor în

medicină. Dar, departe de asta, șeful GAVI este nimeni altul decât Juan Manuel Barroso, fostul șef al Comisiei Europene, dar și coleg de clasă cu Bill Gates și Angela Merkel în cadrul WEF. Și, apropo, acest om este, de asemenea, consilier al Goldman Sachs din 2016. Principalul acționar al Goldman Sachs este nimeni altul decât BlackRock - deci cercul se închide din nou. Acești oameni au înființat câteva organizații proprii mai mici, dar sunt foarte puternici din punct de vedere financiar și, bineînțeles, se bazează și pe unele organizații existente pe care și le-au subordonat. Printre acestea se numără, de exemplu, Banca pentru Reglementări Internaționale, care are sediul la Basel, în Elveția. Aceasta este considerată banca centrală a băncilor centrale. Toți șefii băncilor centrale se întâlnesc acolo o dată la două luni - știm până acum că sunt dependenți de BlackRock. Nu știu dacă BlackRock stă la masă, dar nu se ia nicio decizie care să fie împotriva BlackRock. Bineînțeles, există și alte organizații. Există Fundația Clinton. Trebuie pur și simplu să vă amintiți de toate bazele: De ce a fost creată legea fundațiilor în primul rând? Dacă ne uităm cu atenție la SUA - pentru că acolo se află toate cele mai mari fundații - legea fundațiilor din SUA a apărut la începutul secolului XX, odată cu introducerea impozitului pe venit. Impozitul pe venit a fost impus oamenilor obișnuiți, iar oamenii bogați au avut posibilitatea de a evita acest impozit prin înființarea de fundații. Așadar, fundațiile nu au nicio legătură cu filantropia. Filantropia este pelerina în spatele căreia se ascunde acest model de evitare a impozitelor. Trebuie să vă reamintiți acest lucru în mod constant. Fundațiile nu sunt organizații umanitare care doresc să facă ceva bun pentru umanitate; sunt organizații care ar trebui să economisească cât mai multe taxe pentru proprietarii lor.

Intervievator:

Deci, pe de o parte, economii de taxe. Dar, după cum ați explicat, Bill Gates, prin intermediul Fundației Bill & Melinda Gates, a reușit să se asigure foarte eficient că, în același timp, și exploatațiile în care are o participație în industria farmaceutică, de exemplu, primesc destul de mulți bani.

Ernst Wolff: Da, este de necrezut, pentru că Bill Gates încă se prezintă ca un mare filantrop și îi place să apară în fotografii cu copii africani pe jumătate înfometați. Dar dacă te uiți unde este investită Fundația Bill & Melinda Gates, îți cade cu adevărat falca. Ei investesc în marile companii de armament - sunt unul dintre principalii acționari ai Northrop sau Lockheed Martin - nu au nicio problemă cu asta. În același timp, ei investesc și în marile companii alimentare din SUA, fie că este vorba de Pepsi Cola sau Coca-Cola - este evident că nu le pasă de sănătatea oamenilor. Pur și simplu încearcă să obțină tot ce pot de pe piețele financiare. Și dacă vă uitați pe cine finanțează, atunci acest basm al angajamentului umanitar se sparge în câteva secunde.

Intervievator:

Domnule Wolff, vă mulțumim foarte mult pentru contextul bun pe care ni l-ați prezentat și vă mulțumim foarte mult pentru conversația noastră de astăzi.

Ernst Wolff:

Vă mulțumesc foarte mult pentru invitație.

Intervievator:

Să aveți o zi bună.

Ernst Wolff:

La fel.

Quellen / Sources:

Autor / Author: hm.